

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

G. V. O. / 2008 / 6 / 14 MEI / 2008

In zake verzoekende partij,
tegen de inrichtende macht v.z.w. verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 3 maart 2008 heeft de verzoekende partij beroep aangetekend tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w., hem betekend bij aangetekende brief van 29 februari 2008, waarbij verzoekende partij om dringende redenen wordt ontslagen.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is tijdelijk aangesteld voor bepaalde duur als onderwijzer.

Bij aangetekende brief van 29 februari 2008 deelt de inrichtende macht mee dat verzoekende partij met toepassing van artikel 25 van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 om dringende redenen wordt ontslagen. Als redenen worden vermeld: tijdens de sneeuwklassen werd verzoeker alleen met een leerlinge in zijn kamer aangetroffen terwijl de deur op slot was; de kamerdeur van betrokkene was steeds open en de kinderen liepen in en uit ondanks het verbod van de directie; tevens besloot de betrokkene niet in te gaan op de eis van het schoolbestuur om te gaan slapen bij zijn collega; betrokkene nam tijdens de sneeuwklassen een te weinig afstandelijke houding aan tegenover de leerlingen (rekening houdend met de leeftijd van de leerlingen).

Tegen die beslissing tekent verzoekende partij beroep aan op 3 maart 2008.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over de procedure

Verzoekende partij dient geen toelichtende memorie in. De verwerende partij verstuurt bij aangetekend schrijven van 3 maart 2008 een verweerschrift.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

De partijen worden gehoord door de Kamer van beroep op 14 mei 2008.

Op vraag van de verwerende partij worden als getuigen gehoord: ...

4. Over de grond van de zaak

4.1. Namens de inrichtende macht wordt ter zitting benadrukt dat in deze materie en gelet op de bijzondere omstandigheden (sneeuwklassen, afwezigheid ver van huis, moslimmeisje dat slechts met moeite de toestemming kreeg om de reis mee te maken) de leerkracht “boven elke mogelijke verdenking moest staan” en “extra, extra aandachtig moest zijn”. De school erkent dat op zich geen feiten van ongewenste intimiteit zijn vastgesteld, maar stelt dat de leerkracht zich op het bedoelde ogenblik in een ontoelaatbaar dubbelzinnige situatie bevond. Hij kwam daarmee te kort aan zijn plicht om alles te vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk doen aan de eer en de waardigheid van zijn functie in het onderwijs” (art; 11 decreet rechtspositie).

Verzoekende partij stelt dat de ingeroepen feiten door de inrichtende macht ten onrechte in een sfeer van ongewenste intieme contacten worden geplaatst. Het belangrijkste ten laste gelegde feit, waar andere min of meer op verder bouwen, met name het gegeven dat de leerkracht op een bepaald moment met een leerlinge alleen in zijn kamer werd aangetroffen, is voor hem een onschuldig voorval. Volgens de leerkracht zou dit enkel het gevolg zijn van een ongelukkige reactie van de leerlinge die, om de gunstbehandeling met een chocoladesnoep aan het oog van de medeleerlingen te onttrekken, de deur had dichtgeklapt. De leraar zou al op weg geweest zijn om de deur weer te openen op het ogenblik dat de directeur aanklopte.

4.2. Het decreet rechtspositie personeel gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991 voorziet in verschillende mogelijke reacties van de inrichtende macht voor het geval een tijdelijk voor bepaalde duur aangestelde leerkracht niet aan de gestelde verwachtingen beantwoordt, meer bepaald onvoldoende zorgvuldig de verplichtingen van zijn ambt behartigt. De inrichtende macht kan aan het einde van de aanstelling beslissen niet tot een nieuwe aanstelling over te gaan. Als de inrichtende macht van oordeel is dat de tekortkomingen aan de verplichtingen in die mate ernstig zijn dat de dienstbetrekking moet worden beëindigd nog voor de aanstellingsperiode ten einde loopt, kan de inrichtende macht de leerkracht, met toepassing van het artikel 24 van het decreet rechtspositie, “met een opzeggingstermijn van dertig kalenderdagen ontslaan. De redenen van dit ontslag kunnen enkel en alleen verband houden met een tekortkoming aan zijn

plichten.” (art. 24, § 1, eerste lid). In zeer ernstige situaties waarbij onmiddellijk elke verder samenwerking onmogelijk wordt, kan het personeelslid om dringende redenen zonder opzegging worden ontslagen, zoals bepaald in het artikel 25 van het decreet rechtspositie.

4.3. De inrichtende macht legt de leerkracht in essentie ten laste dat hij onvoldoende duidelijk de strikte grenzen heeft gerespecteerd die van hem op het gebied van correcte omgang met de leerlingen werd verwacht. De Kamer van beroep is van oordeel dat de inrichtende macht echter niet het bewijs voorlegt en eigenlijk ook niet beweert dat er daarbij sprake is geweest van een vorm van ongewenste intimiteit. De Kamer begrijpt dat de inrichtende macht met grote voorzichtigheid waakt over de integriteit van de leerlingen die aan haar zorgen zijn toevertrouwd. Anderzijds heeft ook een leerkracht, ook een misschien onvoorzichtige leerkracht, recht op erkenning van zijn integriteit. Tussen de verschillende mogelijke reacties op gedragingen die de inrichtende macht mogelijk als ongepast kon beoordelen, heeft zij gekozen voor de strengste reactie: het ontslag om dringende redenen. Het komt de Kamer voor dat de inrichtende macht daarmee eerder is uitgegaan van het voorzorgsprincipe in het belang van de leerlingen, dan van een bewezen ernstig vergrijp ten laste van de leerkracht. De Kamer moet vaststellen dat een zo zware sanctie dan weer de integriteit van de leerkracht ernstig in het gedrang brengt. De Kamer is van oordeel dat de inrichtende macht daarmee een, gelet op wat aan feiten bewezen is, niet gerechtvaardigde onevenwichtigheid in de rechtsbescherming in het nadeel van de leerkracht heeft veroorzaakt.

4.4. “De kamer van beroep doet in laatste aanleg uitspraak over het beroep.” (art. 25, vijfde lid decreet rechtspositie, zoals gewijzigd door het decreet van 13 juli 2007). Over de draagwijdte van beslissen in laatste aanleg heeft de Raad van State, met betrekking tot een dergelijke bevoegdheid van deze kamer wanneer het gaat over een beroep tegen een tuchtsanctie, het volgende overwogen: “dat de kamer van beroep, optredend als administratieve overheid, ‘in laatste aanleg’ uitspraak doet over het beroep en de bevoegdheid heeft om de tuchtstraf te hervormen; dat de hervormingsbevoegdheid een in het administratief recht gekende rechtsfiguur is, waarvan kenmerkend is dat de zaak in haar geheel aanhangig wordt gemaakt bij het orgaan dat wordt belast met de afhandeling van het beroep, met de daarmee gepaard gaande devolutive werking van het beroep; dat dit laatste de verplichting omvat voor het beroepsorgaan om zich over de zaak een eigen oordeel te vormen en ze definitief te beslechten met een beslissing die in de plaats komt van degene waartegen beroep wordt ingesteld” (R.v.St., Van Rousselt, nr. 155.470). Toegepast op de bevoegdheid van de Kamer van beroep om zich in laatste aanleg uit te spreken over een beroep tegen een ontslag om dringende redenen, betekent dit dat de Kamer, wanneer hij van oordeel is dat het ontslag niet voldoende verantwoord is, de beslissing moet vernietigen, waardoor het bestreden ontslag ophoudt te bestaan.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het gewijzigd werd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met unanimiteit,

Enig artikel.

Het bestreden ontslag om dringende redenen wordt vernietigd.

Brussel, 14 mei 2008.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. PLETINCK, de heren F. DE COCK en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren D. DAEMS, P. GREGORIUS en L. VAN DEN BOSCH,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties,

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt mevrouw Lavrysen niet deel aan de stemming.

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN